

Védd a békét: népünk hatalmát hazánk függetlenségét!

Szavazz a NÉPFRONT jelöltjére!

Gerő Pál lakatos, az I. kerület 46-os kerületének kerületi és városi tanácstag-jelöltje.

Kiss Szilveszter kőfaragót a városi 122-es kerületben, a III. kerületben jelölték tanácsagnak.

Béres Sándorné háztartásbeli, az I. kerület 8-as kerületének kerületi és városi tanácsag-jelöltje.

Czizik Illés egyénileg dolgozó paraszt a városi 149-es választókerület jelöltje — a II. kerületben.

Dr. Nagy László orvos az I. kerület 28-as kerületének kerületi és városi tanácsag-jelöltje

Választási kiállítás a Somogyi Könyvtárban

A Somogyi Könyvtár a választások tiszteletére tett munkafeladatai során tegnap helyezte el tiztárlójában a magyar választásokat 1910 óta dokumentáló kiállítási anyagát. A kiállítás gazdag és sokrétű anyaga szemléltető és elgondolkodtató.

A tárlók mellett végighaladva meglevenedik előttünk a magyar múlt. »Erőszakoskodások« — »Vértörzsek« — Katonai és rendőri készlet — szinte üvöltöttek a tizenéves háború előtti lapok szenzációjaházsa címbetűi. A címbetűk alatti cikkek pedig felülről szított nemzetiségi ellentétekről, a fölbőszített, csendőrszurnonnal terelt tömegek véres összeütközéseiről számolnak be.

No és a Horthy-korszak? Az elnyomók ugyanazok, csak dühödtőbbek a módszereik. Több a csendőrsortú, a betiltott választási gyűlés, a vad irredenta, sovinszta uszítás, s erősebb a munkásszervezetek elleni hajszája. »Zenabona a baloldalon« — címmel írt habzó választási vezércikk az egyik újság, amelynek még a jobboldali szociáldemokraták s a polgári radikálisok demokráciája is sok.

1935. A véres endrődi választási botrány, ahol a csendőrség sortűzzel oszlatta szét a meg sem tartott, jöelre betiltott ellenzéki választási gyűlést. Hat halottal, sok sebesüléssel fizetett az endrődi nép azért, mert ellenzéki képviselőt akart meghallgatni. S ugyanaz a lap, mely a véres, gyalázatos terroráldozatról ad hírt, »loyális el lenzési késséggel« így udvarol gróf Bethlen Istvánnak: »A rohadásig konzerválni akaró Bethlen István titkos választójogot követel. Milyen érdekes?«

Érdekes? Leleplező! Kormánypart vagy polgári ellenzék: a gazda község. A gazda: a feudális lista »történelmi réteg«, a gazda a fasiszta háborúra spekuláló, a

német imperializmus csatlósának szegődött, a magyar nép jelenét és jövőjét lelkiismeretlenül kiárusító »felső tízezer«.

A következő tárlóból új levegő csap meg bennünket. Választások a felszabadulás után. Révai József beszéde a pártnak a 45-ös választások előtti nagygyűlésén.

Két arc a 47-es választások jelöltjei közül. Komócsin Zoltán, a harcos ifjúmunkás; Nagygyörgy Mária, a kitartó, munkában edzett fonónő. S a 49-es választások nagyszerű Népfrent győzelme, az 50-es tanácsválasztások. Az első tanácsoké a felszabadulás után. A dolgozó nép a párt által vezetett és győztesen megvívott harcai során itt ért el egyik legnagyobb álmához.

A tanácsok megválasztásával félreléptünk a további fejlődésünket akadályozó burzsoa típusú állam kereteit. Az államélet ezzel a választással teljesen a nép kezébe került, az állam szervezeti felépítése is a népi államnak megfelelő lett.

Már itt vagyunk a jelennél. — Mit szólunk erről? Mit mutat a kiállítás? Nem sokat. De mit is mutathat? A jelen még nem történelmi emlék, — jelen: — történelem, az élő, eleven alkotó munka.

A Somogyi Könyvtár gazdag anyagából jó érzékkel kiválogatott és izlésesen, szemléltetően feldolgozott kiállítási anyag hasznos lát. nivaló. A Könyvtár és a Múzeum látogatói szétviszik a városba ennek a méreteiben nem nagy, de agitatív erejű kiállításnak a híret, s ahogyan ők is, mi is szívósen ajánljuk mindenkinek: jöjjen és nézze meg ezt a kiállítást. A történelem őszinte, igazmondó, cáfolhatatlan hiteltűtűrét.

Szabolcsi Gábor

Egy párttitkár munkájáról

Szerény, kedves asszony. Hátra-simított fekete hajában néhány ezüst szál. Kék munkásruha a kezében, s szemüvegén át nézi. A kis Kurunczi Eta munkamódszerátadóhoz szól:

— Etuskám, jó lesz így.

— Örülök neki, — felel a lány.

A fiatal lányok itt, a Szegedi Ruhagyár 1-es termében csak egyszerűen néznek szőlőjüket. Fiatalab-bak, idősebbek, sokfajta módon kifejezik iránta a bizalmat. Az egyszerű, szerény asszony az 1-es terem B. műszakjának főmestere. Sok, felelősségteljes a teendője az üzemben is.

Két óra. Pár percre megállnak a varrógépek, amíg a váltás történik. A délelőtti műszak főmestere: Fischer Miklós is indul, s együtt mennek vele többen asszonyok, lányok. Fischer úti Újszegedre vezet a gyárból — az újszegedi pártszervezetbe. Mert annak a titkára, évek óta. S nyolc éve, hogy a pártszervezetben felelős beosztásban áll. Egy-egy pártszervezet munkája függ a pártvezetőségtől, a párttitkártól.

Kísérjük végig Fischer Miklós munkájának egyes mozzanatait.

Kell a felvilágosító, igaz szó Újszegeden is, hogy az emberek hazaszeretete, lendülete és alkotóvágya kibontakozását segítse. Fontos a tanácsválasztás — kihát az újszegediek életére, munkájára is. A Hazafias Népfrent pedig emberek vágyait, gondjait is számbaveszi, hogy könnyebb, derűsebb legyen az élet. Jól látják az újszegedi pártszervezetben is a néppel való beszélgetés jelentőségét. Fontos teendő volt, hogy megismertessék az újszegedi lakossággal a Hazafias Népfrent, a választás jelentőségét. S legyen tartalmas a szavazás, lássa mindenki a jelentőségét. Mindehhez persze igaz, egyszerű magyar szóval, ha úgy tetszik érvek is kelletek, s szükségesek ma

is. A népnevelő munka fontos helyet kapott az újszegedi pártszervezet tevékenységében is. Fischer Miklós is azon volt és van, hogy aki arra méltó, lelkes ember, végezzen ügyis munkát, mint népnevelő. Gyovai Istvánné, a dolgozó házasságot a Védőnő-utcaból régóta ismeri. Beszélget is vele. Fze-ken a beszélgetéseken minden szóba kerül. Szólték a mondatokat ök ketten — a párttitkár és a háziaszony — a Hazafias Népfrentől, a tanácsválasztásról. és Gyovai Istvánné népnevelő lett. Nem akár-milyen, hanem a leglelkesebbek közül való.

Az egyik délután Törőcsik Istvánné, aki az újszegedi pártszervezet tagja, belátogatott a pártszervezet székébe. Persze, ott találta a párttitkárnőt. Beszélgettek. Szó került arra is, hogy a párttag-ság fokozottabb felelősséget jelent a feladatok végrehajtásában. Kedves, meghitt volt minden mondat. Később aztán Törőcsik Istvánné örömmel mondotta el Kovács Gyuláné pártvezetőségi tagnak, milyen szépen beszélgetett vele a titkár. És munkát kért a pártszervezettől. Meglehet, ha a párttitkár-nő nem találja meg a megfelelő hangot, akkor nem kapcsolódik be a pártszervezet gyakorlati tevéken-ségébe.

Vasárnap Újszegeden kétszáz népnevelő végzett munkát. Nagy öröm volt ez Fischer Miklósénak is. A párttitkárnő is természetesen végez egyszerű »apró« munkát, amely abból áll, hogy ellátogat a házakhoz, beszélget az emberekkel. A népnevelők vasárnapi útjukról is híradással voltak, tapasztalataikat elmondták. Fischer Miklós is ismeri mindazt, ami hatalmas eredmény, öröm az újszegedi lakosok életében. De tudja és szívén viseli a bajokat is, amelyek az életet keserítik. Szívén viseli úgy, mint párttitkár és úgy, mint az újszegedi 157-es választási körzet tanácsagjelöltje.

A Borostyán-utca, illetve az Ifjú Gárda fiúotthon környékén nem kielégítő a vízellátás, közfelfolyó kellene. Fischer Miklós megteette az intézkedést, hogy a lehetőségek-hez képest mielőbb megelégedésre

intézkedés történjék. A Bérkert-utca és a Tanítóképző szöglete igen sötét, villanygőg kellene oda fel-tételül. Olyan kérdés ez, amelyen minden különösebb nehézség nél-kül lehet segíteni. »Intézkedem eb-ben az ügyben is« — mondja Fischer.

Sok bosszúságot okoz az újszegedi lakosoknak a földművesszövetkezetek boltjainak nyitási, illetve zárási ideje. A boltok reggel 8-tól délután 4-ig tartanak nyit-va. Sok újszegedi családtól munkába jár a feleség és a férj. Gyakran reggel 6-ra mennek munkába s délután érkeznek csak haza, körül-ményes a bevásárlás. Lépéseket tesz Fischer azért, hogy a föld-művesszövetkezeti boltokban az újszegedi emberek kívánsága szerint megfelelően változtassák meg a nyitvatartás idejét.

Az ember nem tudja, hogy ne- vessen-e, vagy keseregjen azon, hogy az újszegedi péktől a Tisza-hídon át a városba hozzák a ke-nyeret, majd később a városból visszaviszik Újszegedre s aztán árusítják. Ez az intézkedés gyor-ta azt eredményezi, hogy a kenyér oda-vissza szállítása idején (ez hosszabb, rövidebb ideig tart), nincs Újszegeden kenyér. Ezt is szóvá-tették a népnevelőknek a vasár-napi baráti beszélgetéseken. A ke-nyér-ügyben is eljár Fischer Mik-lós. Tesz azért is, hogy Újszege-den újból legyen — mert fontos — rendőrség. A jelölőgyűléseken is beszéltek erről az újszegedi lako-sok. Most már cselekedni kell!

A népnevelőknek az emberekkel folytatott baráti beszélgetései gyű-möleszönek. Szép példája a haza-molesztetnek Császár János Akácfu-utcai lakos ügye is. Valahogyan kimaradt a választói névjegyzék-ből. Elment a pártszervezetbe és beszélt a párttitkárral. Megmondta, hogy ő bizony szavazni akar. Segítséget kért, tanácsot, hogy neve felkerüljön a választók névjegyzé-kére. Jó szó, tanácsot, útbaigazítást kapott Császár János és ügyét gyorsan elintézték.

Erkezett a híre a pártszervezet-hez, hogy a Védőnő-utca, a Pilich Kálmán-utca és a Temesvári-körút több házából már reggel hétkor együtt indulnak az emberek sza-vazni. Szomszéd szól a szomszéd-nak, barát a barátának.

Bizony mostanában Fischer Mik-lós is csak aludni jár haza. Férje az Újszegedi Kender pártalapszervezetének titkára. Nevetve mondja az asszony: »Mi titkár házaspár va-gyunk«. Hadd mondjuk el, hogy Fischer Miklós lánya, Márta, a textiltechnikum harmadéves hall-gatója. Fischernek amit tesz, szeret-teiért is teszi, az újszegediekért és állíthatjuk, az egész népért is. Az életéért, a munkájáért, emberségé-ért szeretik és tisztelik a Ruhagyárban, Újszegeden. S ő is végtelenül szereti az embereket, az éle-tet.

(m. s.)

KIOSZ napok Szegeden

A KIOSZ Szegedi Csoportja no- vember 29-én, hétfőn a cipész, asz-talos, férfiszabó, és fodrász kisi-parosok részére KIOSZ napot tart este 6 órakor az Oroszlán utca 6. szám alatt lévő új kultúrteremben.

November 30-án ugyancsak az új kultúrteremben este 6 órakor a fém, vas, villanyszerelő, műszerész, kovács, órák, élelmész, építő; fes-tő, női szabó, vegyesfa és háziipa-

rosok részére lesz KIOSZ nap. Mindkét alkalommal kultúr-mű-sor szórakoztatja a kisiparosokat és családtagjaikat, és értékes előadást tartanak részükre, amely az új szo-kasz feladatait tárgyalja és tájé-koztatást ad az anyag az adó- és az ár kérdésekben. Minden kisi-paros családját szeretettel várják a KIOSZ napokra.

Hannibál föltámasztása

Móra Ferenc regénye

(5)
— Az előbb, hogy eljövök a női barakk előlt, látom, hogy nyitva van az ajtó. Hát ez mért van nyitva, kértem at-tól a fehércseléditől, aki ott ácsinkozik. Azt mondja, nyitvalejtette a Mária néni. Hát hol a Mária néni? Azt mondja, bement a faluba egy guriga selyem cernáért. Hát aztán kinek kell az a se-lyemcerna itten? Azt mondja, öneki. Akkor nézek jobban a szemébe, hát látom, hogy ez meg az úrnak a menyecskeje. Az ám, azt mondja, ő az és nagyon megköszönné, ha ezt a konfektet elhoznám az úrnak. Hát, mért ne vinném, mondom, csak el ne csellengjen ám az asszonyosság messzire innen az ajtó túl. Nem ő, azt mondja, csak vigyáz itten a ruhákra, m'g vissza nem ér a Mária néni. No, re-dig abba beletelik egy fertályóra is. Hü, a terem-tést neki, a barakk tehene belement az eklézsia herésibe.

Nagyon kellemesen lepott meg, hogy János így szívén viseli az eklézsia érdekeit. Még inkább az, hogy futtában ő is nyitva felejtette a mi ajtónkat.

— Látod, kedves, ilyen emberek a magyarok! — mondtam büszkén Diának, ahogy a pimpliparés fűben az ölébe hajtottam a fejemet a fehér vászonsátorban.

Attól fogva János olyan találékony pártfogónk volt, hogy nem győztem csodálni az invencióját. Meg is kérdeztem tőle, hogy milyen katona volt a háborúban.

— A vezérkarban voltam én kérem, mint afféle teddide-teddoda pucer.

Persze, az volt a baj, hogy János volt a pucer, a teddide-teddoda emberek között.

Egy hét múlva annyira összebarátkoztunk, hogy János már tekintetes úrnak szólított és meg-mutatta a Rózi arcképét. Szép nagydarab lány volt Rózi, a szélehszaga egy fajtából, és nagy testi erőre vallottak a betűi is, amikkel dedikálta a ké-pet: »Lajcsikámnak.«

én vagyok a Lajcsi. Kollégám a Lajcsi és ő leve-lezte mostanában a Rózi, holott azelőtt engem levelezett a Rózi. Húsvétkor bűjt bele az ördög a lányba, mikor szabadságom voltam Pesten és megismerttettem vele a kollégát. Látta a képet is Lajcsinak ajánlotta, pedig nekem ígérte.

— Hogy kerül akkor magához?

— Úgy, hogy Lajcsi kihajította a ládájából. Neki már nem kell, se testének, se lelkének, mert itten veszi el a papgazdasszony lányát, azzal két tehén is jár.

— Akkor hát a kutya se sánta, fiam. Lajcsié a két tehén, magáé az egy Rózi, ez csak tiszta munka?

— Az ám, ha azt tudhatnám, hogy ő mi szán-dékban van.

— Hát miért nem kérdezi meg tőle? Nem lát-szik maga olyan szegénylős embernek.

— Nem is az van abban uram, hanem kará-csonyig nem lesz szabadságom. Az pedig nagy idő az olyan fehércselédnél, akin úgy kap a szem, mint a Rózin.

— Nono, dehát a levél mire való?

János elfanyalodott mosollyal vakarta meg a fületét:

— Hiszen, ha én frástudó volnék, akkor én sokra vittem volna a háborúban. (No, János, nem sokra vitte ott egy frástudó se.) Még tán könyvet is írnék róla a maradékaimnak, hadd tudják meg, hogy ki fia-csikaja volt az ösük. (Jól van, János, ezt hívják a kitanult emberek memoárnak, csak-hogy ahhoz meg végkép nem kell frástudás.) De-hát nem tudok én egyéb írást, csak a nagybetű-ke-t a silteken, azokat is csak a nagykorúsi piacon. De látja, már a pesti silteket nem tudom elolvasni.

— Hát ez már baj, János.

(Folytatjuk)